

At være ny på Hyldagerskolen. Jytte Vilién. Det bedste og det værste.

Det bedste var kollegerne og traditionerne.
Det værste var at være ny overfor eleverne.

Jeg havde været på Nordmarksskolen i 13 år. Tog 2 års orlov uden løn, hvor jeg bl.a. tog et 3. liniefag, musik. Det var på tide at skifte skole, og da der var stor arbejdsløshed, havde jeg ikke andet valg end at blive i kommunen. Jeg ville gerne hen på en af skolerne nord for Roskildevej, Birkelund eller Holstbjerg, men Hyldagerskolen manglede en musiklærer, så HV beordrede mig ned for at snakke med Bo. Ham havde jeg hørt en del om! Men han var nu rar at snakke med.

Så i august 1990 startede jeg på Hyldager.

Jeg blev inviteret med til fagfordelingen og fik af Bo tildelt en "garvet" lærer (Hanne Sejr), som skulle hjælpe mig med at få lavet et ordentligt skema. Det var en positiv oplevelse.

Jeg startede 1. klasse nede i Nord sammen med Rolf, som kunne alt det, jeg ikke kunne. Dengang var der ikke så mange børn og klasser og lærere (en 12-14 stykker tror jeg) i afd. Nord og Syd, så vi holdt møder og fællesvalg sammen. Vi holdt afdelingsmøde hver 14. dag, Ebbe var som regel med til møderne, og det var nogle gode møder, hvor vi talte om børnene og om hvad vi skulle lave i fællesskab. Og når der var noget vi skulle have afklaret med ledelsen, så sad Ebbe der jo og kunne svare: "Vi gør sådan og sådan" eller "Jeg finder lige ud af det." Fordi vi havde traditionerne, skulle vi ikke diskutere OM vi skulle tage på skovtur, holde feature, luciaoptog osv., men vi kunne koncentrere os om at finde ud af HVORDAN, vi skulle gøre det, derfor havde vi konstruktive møder. Det var meget tilfredsstillende.

Det er svært at være ny lærer på en skole. Alle klasser er nye, men det er ikke det værste. De børn, man møder på gangene og i kantinen kender ikke en, ved ikke hvem man er, og hvordan man er. Man skal starte helt forfra med at bygge sit image op. Det er ret hårdt.

Til sidst vil jeg gerne fortælle, at jeg har været utrolig glad for de samtaler, jeg har haft med Ebbe om børn. Hvordan de reagerer, og hvordan man måske kan få dem til at reagere anderledes. Situationer, som jeg tidligere har følt håbløse, er blevet vendt til spændende eksperimenter, når Ebbe og jeg i fællesskab havde fundet ud af, noget jeg skulle prøve.